dr hab. n. społ. Małgorzata Synowiec-Piłat
Przewodnicząca Zarządu Sekcji Socjologii Zdrowia i Medycyny Polskiego Towarzystwa Socjologicznego;
Fundacja Kreatywnie dla Zdrowia, Wrocław

OCENA DOROBKU NAUKOWEGO DR ELŻBIETY CZAPKI W ZWIĄZKU Z POSTĘPOWANIEM HABILITACYJNYM

1. PRZEBIEG KARIERY ZAWODOWEJ

Dr Elżbieta Czapka ukończyła studia na Wydziale Nauk Społecznych KUL zdobywając tytuł magistra pedagogiki w 1998 r. W 2024 r. uzyskała stopień naukowy: doktora nauk humanistycznych w zakresie socjologii za rozprawę „Stereotyp uchodźcy. Analiza porównawcza na podstawie badań studentów wybranych krajów europejskich", której promotorem była prof. dr hab. Zofia Kawczyńska-Butrym (recenzentami ks. prof. dr hab. Romuald Dzwonkowski oraz prof. dr hab. Irena Machaj).

Doktor Czapka rozpoczęła pracę zawodową jako asystentka w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Olsztynie (w latach 1998-1999), a następnie na Wydziale Nauk Społecznych UWM w Olsztynie (w latach 1999-2024). Po uzyskaniu stopnia doktora, pracowała na stanowisku adiunkta w następujących uczelniach wyższych w kraju: Wydział Nauk Społecznych UWM w Olsztynie (2005-2009); Olsztyńska Szkoła Wyższa im. Józefa Rusieckiego (2005-2011); Wydział Filozofii i Socjologii, UMCS w Lublinie (2009-2013 oraz 2015-2017) oraz Wydział Nauk Społecznych, Instytut Socjologii, Uniwersytet Gdański (2020-do chwili obecnej). Ponadto, równocześnie z zatrudnieniem na uczelniach wyższych w Polsce, Pani Doktor pracowała na uczelniach norweskich: jako badacz (*postdoc like position/researcher, senior researcher*) w *Norwegian Center for Migration and Minority Health*, w Oslo (2007-2010/2013-2015); jako członek zespołu projektowego w *Sociology Institute, University of Bergen* (2015); jako badacz (*researcher*) w *Innlandet Hospi*tal w Norwegii (2016); jako post doc w *Oslo Metropolitan University* (2017-2021) oraz jako profesor nadzwyczajny (*associate professor*) w *Faculty of Health Sciences, Oslo Metropolitan University*.

2. Zainteresowania naukowo-badawcze

Od początku kariery zawodowej tematyka realizowanych przez Doktor Elżbietę Czapkę prac naukowych mieści się w centrum rozważań współczesnej socjologii zdrowia, choroby i medycyny (nauki socjologiczne). Początkowo problematyka badawcza obejmowała takie zagadnienia, jak: zaburzenia odżywiania oraz problemy i strategie radzenia sobie rodzin w sytuacji opieki nad osobami z niepełnosprawnościami, chorymi i starszymi. Głównym, konsekwentnie i wieloaspektowo realizowanym obszarem badawczym jest jednak problematyka szeroko rozumianego zdrowia migrantów. Spośród

Dokument zanonimizowany za pomocą UG DLP Anonimizator, 2026-11-12 09:32:32

kluczowych pól analizy z zakresu socjologii zdrowia, choroby i medycyny, szczególnie zauważalne są takie zagadnienia, jak: nierówności zdrowotne, instytucjonalne formy wykluczenia, pandemia i związane z tym bariery oraz czynniki sprzyjające szczepieniom przeciwko COVID-19, starzenie się populacji i towarzyszące mu problemy zdrowotne oraz opiekuńcze, a także dostęp do badań przesiewowych w kierunku nowotworów jelita grubego.

Niewątpliwym atutem zrealizowanych przez Doktor Czapkę projektów i to od początku pracy naukowej jest ich międzynarodowy charakter, pozwalający na porównanie badanych zjawisk w perspektywie różnych środowisk i kultur. Spośród wielu niezwykle ciekawych poznawczo projektów na szczególną uwagę, ze względu na aplikacyjność wyników badania, zasługuje chociażby program *„Equi-Health”* oraz akcja *COST „ADAPT”* (2014), których celem było wypracowanie wskaźników polityki zdrowotnej wobec migrantów w Europie.

Warto podkreślić, że wieloletnie i międzynarodowe doświadczenie badawcze związane z problematyką zdrowia migrantów zaowocowało pełnieniem zasłużonej roli eksperta w tej dziedzinie w różnorodnych gremiach międzynarodowych (np. *International Organization for Migration*; *Geneva Centre of Humanitarian Studies (UNIGE); Lancet Migration European Regional Hub; SEA-EU Obserwatory of Human Rights and Migration*).

Dorobek Doktor Elżbiety Czapki charakteryzuje się wyraźną spójnością tematyczną i ewolucją problemową. Refleksje Habilitantki dotyczące problematyki zdrowia migrantów są pogłębione i inspirujące. Program badawczy ma charakter konsekwentnie rozwijany, logiczny i osadzony w ramach współczesnej socjologii zdrowia, choroby i medycyny.

Po zapoznaniu się z całą dokumentacją (chciałabym podkreślić – bardzo starannie przygotowaną) jestem w pełni przekonana, że dr Elżbieta Czapka powinna otrzymać tytuł doktora habilitowanego.

3. OCENA PRAC WCHODZĄCYCH W SKŁAD OSIĄGNIĘCIA NAUKOWEGO BĘDĄCEGO PODSTAWĄ WYSTĄPIENIA O STOPIEŃ DOKTORA HABILITOWANEGO

Przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe stanowi spójny tematycznie cykl jedenastu artykułów opublikowanych w latach 2016–2025 w renomowanych czasopismach międzynarodowych, takich jak: *BMC Health Services Research, Scandinavian Journal of Public Health, International Journal for Equity in Health, Archives of Public Health, Journal of Aging Studies* oraz *BMJ Open*.

Prace zostały opublikowane przede wszystkim w czasopismach naukowych o profilu związanym ze zdrowiem publicznym oraz organizacją, ekonomiką i jakością systemów ochrony zdrowia, ale także (choć w mniejszym zakresie) związanych z problematyką społecznokulturową (*Archives of Public Health, Journal of Aging Studies*).

Doktor Czapka jest głównym autorem w sześciu z tych artykułów. Habilitantka precyzyjnie określiła swój wkład w przygotowanie poszczególnych publikacji do druku.

Cykl koncentruje się na problematyce dostępu migrantów i mniejszości etnicznych do opieki zdrowotnej w Norwegii, ze szczególnym uwzględnieniem:

- doświadczeń, postaw i zachowań zdrowotnych migrantów;
- barier i ułatwień w korzystaniu z systemu ochrony zdrowia;
- relacji z przedstawicielami instytucji medycznych oraz zaufania do medycyny i personelu medycznego w kontekście pandemii i opieki nad osobami z demencją,
- roli komunikacji i tłumaczeń medycznych;
- opieki nad osobami z demencją w kontekście międzykulturowym i transnarodowym;
- dostępu do badań przesiewowych w kierunku raka jelita grubego;
- dostępu do informacji zdrowotnych, szczepień oraz poziomu zaufania w czasie pandemii COVID-19.

Powyższa tematyka głównego osiągnięcia naukowego niewątpliwie mieści się w centrum rozważań współczesnej socjologii zdrowia i medycyny. Migracje, nierówności zdrowotne, instytucjonalne formy wykluczenia, pandemia COVID-19 czy starzenie się populacji stanowią jedne z kluczowych pól analizy tej subdyscypliny.

Spójność tematyczna i oryginalność naukowa

Cykl artykułów charakteryzuje się wyraźną spójnością problemową. Punktem wyjścia są jakościowe badania nad doświadczeniami polskich migrantów poakcesyjnych w Norwegii (artykuły 1–2), które identyfikują strukturalne i kulturowe bariery dostępu do opieki zdrowotnej, w tym trudności w orientacji w systemie oraz ograniczony dostęp do profesjonalnych tłumaczy. Artykuł *„Where to find those doctors?”* opublikowany w BMC *Health Services Research* stanowi jedną z kluczowych prac w dorobku Kandydatki (118 cytowań według Google Scholar, 57 według WoS). Wnosi on istotny wkład w rozwój wiedzy na temat funkcjonowania migrantów w skandynawskim modelu ochrony zdrowia oraz mechanizmów „niewidzialnych barier” systemowych.

Drugi etap programu badawczego obejmuje problematykę starzenia się i demencji w kontekście migracyjnym (artykuły 3–5). W pracach opublikowanych m.in. w *Journal of Aging Studies* oraz *BMC Health Services Research* Autorka analizuje: doświadczenia rodzin z mniejszości etnicznych w kontakcie z systemem opieki nad osobami z demencją, zagadnienie nierówności zdrowotnych w kontekście dostępu starszych migrantów z demencją i ich rodzin do usług opiekuńczych; zjawisko transnarodowej opieki nad rodzicami z demencją; kulturowe definicje „dobrej opieki”.

Stanowi to oryginalny wkład w rozwój badań nad transnarodową opieką i starzeniem się migrantów, szczególnie w kontekście krajów nordyckich, gdzie problem ten nabiera rosnącego znaczenia demograficznego.

Kolejny blok tematyczny (artykuły 6–8) dotyczy pandemii COVID-19 i obejmuje analizy zaufania, dostępu do informacji oraz percepcji wiarygodności komunikatów zdrowotnych wśród migrantów. Publikacje w *International Journal for Equity in Health* oraz *Scandinavian Journal of Public Health* wpisują się w aktualny i istotny nurt badań nad nierównościami pandemicznymi. Artykuł „*Who is telling the truth?*" wnosi szczególnie cenny wkład jakościowy, ukazując epistemiczne napięcia i strategie selekcji źródeł informacji przez migrantów.

Ostatni obszar (artykuły 9–10) dotyczy dostępu migrantów do badań przesiewowych w kierunku raka jelita grubego, opublikowanych m.in. w *BMC Health Services Research*. Badania te poszerzają analizę nierówności zdrowotnych o wymiar profilaktyki onkologicznej i pokazują zróżnicowanie barier między grupami migranckimi (Polacy, Pakistańczycy).
Artykuł 11, opublikowany w BMJ Open, ma charakter międzynarodowy i porównawczy, analizując wdrażanie szczepień przeciw COVID-19 wśród migrantów i uchodźców w różnych kontekstach kulturowych. Uzupełnia on wcześniejsze badania krajowe o wymiar globalny.

Oryginalność cyklu polega na:

- konsekwentnym wykorzystaniu podejścia jakościowego do analizy systemowych nierówności zdrowotnych;
- integracji perspektywy migracyjnej z problematyką starzenia się, demencji i profilaktyki onkologicznej,
- ukazaniu relacji między zaufaniem, komunikacją a korzystaniem z usług zdrowotnych.

Ocena metodologiczna

Dominującym podejściem metodologicznym jest jakościowa analiza wywiadów indywidualnych i grupowych. Habilitantka wykazuje: wysoką kompetencję w projektowaniu badań jakościowych; umiejętność prowadzenia badań w środowiskach wielokulturowych; dojrzałość analityczną w interpretacji danych z wykorzystaniem podejść tematycznych i interpretatywnych.
Szczególnie wartościowe jest łączenie poziomu mikro (doświadczenia jednostek) z analizą strukturalnych uwarunkowań systemu opieki zdrowotnej.

Rola i wkład Habilitantkii w publikację cyklu artykułów

Na podstawie przedstawionych informacji można stwierdzić, że:

- w artykułach 1–5 Doktor Czapka była główną projektodawczynią badań, realizatorką badań terenowych oraz autorką pierwszych wersji tekstów;
- w projektach pandemicznych (6–8) odgrywała kluczową rolę w komponencie jakościowym i była pierwszą autorką jednego z artykułów;
- w projektach dotyczących badań przesiewowych (9–10) prowadziła badania jakościowe wśród polskich migrantów;
- w artykule 11 uczestniczyła w międzynarodowym projekcie badawczym.

Stopień samodzielności naukowej należy ocenić bardzo wysoko.

Znaczenie dla dyscypliny

Cykl wnosi istotny wkład dla:

- subdyscypliny socjologii zdrowia, choroby i medycyny; a także w dużym zakresie dla nauk o zdrowiu i zdrowia publicznego,
- badań nad migracjami i nierównościami zdrowotnymi,
- badań nad opieką długoterminową i demencją w kontekście międzykulturowym.

Prace mają nie tylko znaczenie teoretyczne, lecz także praktyczne – mogą stanowić podstawę do projektowania polityk zdrowotnych w krajach przyjmujących migrantów.

Za mocne strony przedstawionego do oceny cyklu **publikacji** (głównego osiągnięcia naukowego) uznać należy:

1. Aktualność i społeczną doniosłość problematyki

Habilitantka podejmuje tematy niezwykle istotne dla współczesnych społeczeństw:

- zdrowotne konsekwencje migracji,
- relacje migrantów z systemem opieki zdrowotnej,
- instytucjonalne bariery dostępu do świadczeń,
- zaufanie do systemu w warunkach kryzysu pandemicznego.

Są to zagadnienia fundamentalne dla badań nad nierównościami zdrowotnymi oraz nad obywatelstwem zdrowotnym.

2. Solidność warsztatu empirycznego

Badania są metodologicznie poprawne, transparentne i osadzone w kontekście instytucjonalnym. Autorka wykazuje dużą wrażliwość na perspektywę badanych oraz umiejętność rekonstrukcji ich doświadczeń.

3. Wkład do badań nad nierównościami zdrowotnymi

Dorobek stanowi istotny wkład empiryczny do badań nad: strukturalnym wykluczeniem migrantów; nierównym dostępem do opieki zdrowotnej; mechanizmami instytucjonalnej reprodukcji nierówności.

Zasadnicze uwagi krytyczne

1. Ograniczenia metodologiczne

a) Dominacja podejścia jakościowego
Cały cykl opiera się niemal wyłącznie na badaniach jakościowych. Choć podejście to jest adekwatne do eksploracji doświadczeń migrantów, brak: triangulacji metod (np. komponentu ilościowego w większości badań), analiz danych zastanych czy badań interwencyjnych. Niewątpliwie ogranicza to możliwość uogólniania wyników oraz ich przełożenia na mierzalne rekomendacje systemowe. Wyjątek stanowi publikacja w *BMJ Open* (2025), mająca charakter mixed-method, jednak rola Habilitantki w jej komponencie ilościowym nie była wiodąca.

b) Ograniczona reprezentatywność badanych grup
W części badań (szczególnie pierwsze publikacje w *BMC Health Services Research*) analizowano przede wszystkim doświadczenia migrantów polskich w Norwegii. Choć jest to uzasadnione liczebnością tej grupy, może to ograniczać:

- porównywalność między różnymi populacjami migranckimi,
- możliwość wyodrębnienia czynników specyficznych dla kultury vs. strukturalnych.

Dopiero późniejsze badania (np. dotyczące demencji i pandemii) wprowadzają szerszą perspektywę międzyetniczną.

2. Ograniczenia teoretyczne

a) Niewystarczająca eksplicytność ram teoretycznych
Najważniejsza wątpliwość dotyczy poziomu teoretycznej autonomii cyklu.
W części publikacji podejście analityczne ma charakter przede wszystkim opisowo-interpretatywny. Można wskazać na:

- relatywnie słabe osadzenie niektórych analiz w wyraźnie zdefiniowanych teoriach (np. teoriach nierówności zdrowotnych, teorii systemów opieki, koncepcjach zaufania instytucjonalnego),
- brak wyraźnie rozwiniętego, autorskiego modelu teoretycznego integrującego wyniki całego cyklu.

Dorobek niewątpliwie dostarcza cennej diagnozy empirycznej, systematyzuje doświadczenia migrantów, identyfikuje mechanizmy wykluczenia, jednak w mniejszym stopniu prowadzi do: wyraźnej rekonstrukcji nowych kategorii teoretycznych, reinterpretacji klasycznych teorii socjologii (w tym socjologii zdrowia i medycyny), sformułowania autorskiego modelu wyjaśniającego.
Z tej perspektywy cykl ma charakter silnie empiryczny i umiarkowanie teoretyczny.

b) Ograniczony poziom teoretycznej problematyzacji władzy medycznej
Z perspektywy krytycznej socjologii medycyny kluczowym pytaniem jest: W jaki sposób system ochrony zdrowia funkcjonuje jako pole władzy i kontroli społecznej?
Choć publikacje opisują bariery komunikacyjne i trudności instytucjonalne, analiza relacji władzy pomiędzy profesjonalistami medycznymi a migrantami nie jest rozwinięta w sposób systematyczny.
Brakuje pogłębionej refleksji nad: profesjonalną dominacją; asymetrią epistemiczną między wiedzą biomedyczną a wiedzą pacjenta; symboliczną przemocą w relacji klinicznej.

c) Niedostateczne rozwinięcie problematyki medykalizacji
W kontekście badań nad demencją oraz pandemią COVID-19 można było szerzej podjąć kwestie: medykalizacji starzenia się, moralizacji ryzyka zdrowotnego, biopolitycznego zarządzania populacją migrantów.
Analizy mają charakter opisowy, natomiast rzadziej prowadzą do konceptualizacji procesów medykalizacji i biowładzy.

d) Niewystarczająca analiza neoliberalnej transformacji opieki zdrowotnej
Współczesna socjologia zdrowia podkreśla znaczenie: indywidualizacji odpowiedzialności za zdrowie; przesunięcia odpowiedzialności z instytucji na jednostkę; logiki „aktywnego pacjenta".
W dorobku habilitantki ten wymiar pojawia się marginalnie, choć materiał empiryczny mógłby stanowić silną podstawę dla takiej analizy.

e) Ograniczone wykorzystanie podejścia intersekcjonalnego
Migranci analizowani są przede wszystkim jako kategoria etniczna lub narodowa. W mniejszym stopniu uwzględnione zostają przecięcia: płci, klasy społecznej, statusu migracyjnego, kapitału kulturowego. Tymczasem współczesna socjologia nierówności zdrowotnych w coraz większym stopniu operuje analizą intersekcjonalną jako standardem metodologicznym.

3. Ograniczenia w zakresie wpływu aplikacyjnego
Choć prace mają istotny potencjał praktyczny, w publikacjach stosunkowo rzadko przedstawiane są: konkretne modele wdrożeniowe; propozycje systemowych rozwiązań organizacyjnych; ewaluacja skuteczności rekomendowanych działań.
Badania identyfikują bariery (np. brak tłumaczy – *Scandinavian Journal of Public Health*, 2019), lecz rzadziej analizują skuteczność istniejących mechanizmów naprawczych.

Wnioski końcowe
Przedstawiony cykl artykułów stanowi spójne, oryginalne i metodologicznie dojrzałe osiągnięcie naukowe. Kandydatka wykazuje:

- zdolność do samodzielnego formułowania i realizacji programu badawczego,
- znaczący wkład w rozwój wiedzy o nierównościach zdrowotnych migrantów,
- umiejętność prowadzenia badań w zespołach międzynarodowych,
- dorobek publikacyjny o wyraźnym oddziaływaniu naukowym.

Podsumowanie krytyczne
Słabsze strony cyklu mają charakter raczej rozwojowy niż dyskwalifikujący. Najważniejsze z nich to:

1. Dominacja badań jakościowych bez szerokiej triangulacji ilościowej.
2. Ograniczona eksplicytność ram teoretycznych.
3. Koncentracja na jednym kraju.
4. W części publikacji – współautorstwo bez roli lidera projektu.
5. Ograniczony poziom operacjonalizacji rekomendacji systemowych.

Nie podważają one jednak istotnego wkładu Habilitantki w rozwój badań nad nierównościami zdrowotnymi migrantów, lecz wskazują możliwe kierunki dalszego rozwoju naukowego – zwłaszcza w obszarze integracji metod, budowy autorskiego modelu teoretycznego oraz projektów interwencyjnych.

4. POZOSTAŁE OSIĄGNIĘCIA NAUKOWO-BADAWCZE, DYDAKTYCZNE I ORGANIZACYJNE

4.1. Pozostałe osiągnięcia naukowo-badawcze

Projekty badawcze

Habilitantka zrealizowała w latach 2013-2024 sześć projektów naukowych, w tym 5 międzynarodowych i 1 krajowy. W dwóch projektach pełniła funkcję kierowniczki („Zwiększenie dostępu migrantów do informacji o szczepionkach w Trójmieście", 2023-24; „*Aging, dementia and the need for care: a qualitative study of experiences and responses to cognitive impairment among families of different cultural backgrounds living in Norway*", 2017-21), w jednym projekcie byłą koordynatorką i badaczką („*Inncovid.Norge*", 2020), a w trzech projektach – pełniła funkcję badaczki.

Obecnie uczestniczy jako badaczka w projekcie "*MAGnituDe: Migration, Affective Geopolitics and European Democracy in Times of Military Conflicts*" (*Horizon Europe*, 2025-29).

Publikacje naukowe

Oprócz cyklu 11 artykułów, który został przedłożony do oceny jako osiągnięcie naukowe, dr Elżbieta Czapka, po uzyskaniu stopnia naukowego doktora, jest autorką monografii naukowej „Stereotyp uchodźcy" (2006) oraz współautorką dwóch monografii naukowych (jako trzeci Autor, 2016) – „*Report of the project POLFAMIGRA Polish female migrants and*

their families - a study of care deficit" oraz „*Raport końcowy projektu Polish female migrants and their families - a study of care deficit*".

Ponadto, opublikowała 10 rozdziałów w monografiach naukowych w okresie przed doktoratem (we wszystkich z nich była pierwszym Autorem) i 19 rozdziałów po uzyskaniu stopnia naukowego doktora (w 14 z nich - jako pierwszy Autor).
Habilitantka jest również Autorką 2 artykułów w polskich czasopismach naukowych (do 2004 - przed doktoratem) oraz 16 artykułów po 2004 r. W przypadku artykułów po doktoracie, Habilitantka była pierwszym Autorem 6 z nich.
Habilitantka jest również współredaktorem dwóch zbiorowych monografii naukowych (jako drugi i trzeci współredaktor).
Na szczególną uwagę zasługuje fakt publikowania przez habilitantkę artykułów naukowych w czasopismach o zasięgu międzynarodowym, indeksowanych w wiodących bazach naukowych.

Zgodnie z danymi bibliometrycznymi:

- IF publikacji Habilitantki wynosi 44,943,
- Indeks Hirscha – 7 według Web of Science (10 - według Google Scholar);
- liczba cytowań (bez autocytowań): 151 według bazy Web of Science (163 bez autocytowań według bazy Scopus / 432 według Google Scholar).

Wskaźniki danych bibliometrycznych dotyczące opublikowanych przez Habilitantkę prac można uznać za wynik bardzo dobry, a nawet ponadprzeciętny.

Dorobek naukowy odznacza się różnorodnością projektową i grantową: Habilitantka realizowała projekt podoktorski, uczestniczyła w projektach krajowych i międzynarodowych, współtworzyła wnioski grantowe, brała udział w badaniach o charakterze wieloośrodkowym. Choć w przedstawionych projektach nie zawsze pełniła funkcję kierownika głównego, wykazuje zdolność do funkcjonowania w zespołach międzynarodowych i współtworzenia projektów badawczych.

Działalność naukowa ma charakter międzynarodowy, większość publikacji została przygotowana w języku angielskim, funkcjonując w naukowym obiegu krajów europejskich (wysoka międzynarodowa widoczność opublikowanych wyników badań). Publikacje i projekty naukowe dotyczą aktualnych i społecznie istotnych problemów.
Dorobek Doktor Czapki wskazuje na:

- ukształtowaną specjalizację badawczą (nierówności zdrowotne dotyczące migrantów),
- rozpoznawalność w środowisku badawczym,
- zdolność do budowania własnego programu badawczego,
- konsekwencję tematyczną,
- stabilny rozwój publikacyjny.

Habilitantka funkcjonuje jako badaczka o wyraźnie określonym profilu naukowym. Oddziaływanie naukowe dorobku Pani Doktor można ocenić jako wyraźne i stabilne oraz wykazujące realny wpływ na środowisko naukowe, a w związku z tym w pełni spełniające standardy habilitacyjne.
Ponadto, powyżej omówione osiągnięcia naukowe świadczą o wysokiej samodzielności naukowej Doktor Czapki, wymaganej do pozyskania stopnia doktora habilitowanego.

4.2. Działalność dydaktyczna i organizacyjna, współpraca z zagranicą oraz upowszechnianie wyników badań naukowych

Działalność dydaktyczna i organizacyjna

Doktor Czapka jest aktywna jako dydaktyk, prowadząc zajęcia (wykłady, ćwiczenia, seminaria, konwersatoria i warsztaty) w języku polskim, angielskim i norweskim. Zakres tematyczny prowadzonych przedmiotów, z dominacją przedmiotów socjologicznych, jest bardzo rozległy, co świadczyć może o otwartości poznawczej Habilitantki. Pani Doktor prowadziła również seminarium magisterskie w *Oslo Metropolitan University*, seminarium licencjackie na Uniwersytecie Gdańskim, a także seminarium dyplomowe na UMCS w Lublinie oraz na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim.

Ponadto, w latach 2016-2017 pełniła funkcję opiekuna naukowego stypendystki Fulbrighta w *Norwegian Center for Minority Health Research* w Oslo. Warta podkreślenia jest również działalność Pani Doktor w Centrum Zrównoważonego Rozwoju Uniwersytetu Gdańskiego, w którym prowadziła zajęcia dla stażystów z analizy tematycznej danych, a także członkostwo w komisji doktorskiej na Uniwersytecie Islandzkim.

Podczas zatrudnienia w Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim Pani Doktor pełniła funkcję opiekuna merytorycznego studenckiego koła naukowego, natomiast w trakcie pracy na UMCS i UG – była przedstawicielką pracowników niesamodzielnych w Radzie Wydziału Była również członkinią Zespołu ds. Raportu Samooceny w Instytucie Socjologii UMCS, a w 2016 została powołana do Międzywydziałowego Zespołu Programowego ds. kierunku *Tourism Management* I stopnia w UMCS. Habilitantka podkreśla również swoje mocne zaangażowanie w budowę *European University of the Seas SEA-EU*, za co otrzymała wyróżnienie specjalne i podziękowanie Rektora UG.

Ponadto, Doktor Czapka była członkinią komitetów organizacyjnych (4) i naukowych (5) ośmiu konferencji międzynarodowych.

Działalność popularyzująca naukę

Habilitantka aktywnie uczestniczyła w licznych konferencjach naukowych, ze zdecydowaną przewagą konferencji międzynarodowych: 1) wykłady na zaproszenie (15,

w tym 13 międzynarodowych); 2) referaty na konferencjach krajowych (5); 3) referaty na konferencjach międzynarodowych (24).

Działalność Doktor Czapki na rzecz popularyzacji nauki jest również skoncentrowana na kontaktach z mediami (liczne wywiady z dziennikarzami polskimi i norweskimi), w trakcie których dzieli się wynikami swoich badań dotyczących problematyki migracyjnej.

W 2017 roku Habilitantka otrzymała wyróżnienie w kategorii „nauka" w konkursie Wybitny Polak w Norwegii.

Co warte podkreślenia, Pani Doktor już po doktoracie (2008-9) dzieliła się swoją ekspercką wiedzą z zakresu dostępu migrantów do opieki zdrowotnej przy tworzeniu przez IMDi (*The Directorate of Integration and Diversity*) broszury dla obcokrajowców „Ny i Norge" (Nowicjusz w Norwegii) oraz była członkinią Rady Imigrantów w organizacji *Norsk Friluftsliv*.

Na szczególną uwagę zasługuje działalność o charakterze praktycznym, będąca próbą wykorzystania wyników badań własnych w tworzeniu i wdrażaniu konkretnych rozwiązań w obszarze zdrowia określonych społeczności. Przykładem jest chociażby uczestnictwo Doktor Czapki w charakterze eksperta ds. zdrowia migrantów zarobkowych w *Makati City* na Filipinach *w Research Exchange Workshop and Public Briefing*, poświęconego wprowadzeniu tematyki zdrowia migrantów do polityki społecznej (2012, na zaproszenie *ASEF, Public Health Network*); współautorstwo podręcznika dla praktyków - pracowników instytucji opieki zdrowotnej, dotyczący opieki nad osobami z mniejszości etnicznych chorujących na demencję (2019-2020, w ramach działalności *Network for Dementia and Ethnic Minorities*) czy kierowanie projektem interwencyjnym „Zwiększenie dostępu migrantów do informacji o szczepionkach w Trójmieście", mającym na celu przygotowanie rekomendacji dla pracowników instytucji opieki zdrowotnej (2023-2024).
Habilitantka angażuje się również w prace Polskiego Towarzystwa Programów Zdrowotnych (przewodniczy Sekcji Transformacji Cywilizacyjnej) oraz w działalność *European Public Health Aliance*.
Na docenienie zasługuje także fakt podejmowania przez Doktor Czapkę aktywnej współpracy z samorządami lokalnymi i organizacjami pozarządowymi (ekspertyzy, konsultacje, warsztaty, materiały edukacyjne etc.).

Aktywność międzynarodowa
Dorobek Habilitantki ma wyraźnie międzynarodowy charakter: publikacje w języku angielskim; współautorstwo z badaczami z Norwegii i innych krajów; udział w międzynarodowych projektach (np. badania wielokrajowe nad szczepieniami); funkcjonowanie w międzynarodowym „obiegu" naukowym.
Aktywność ta zdecydowanie spełnia, a nawet przekracza typowe wymagania habilitacyjne w zakresie umiędzynarodowienia dorobku.

Dorobek dydaktyczny i organizacyjny, popularyzujący naukę, jak również naukową aktywność międzynarodową Doktor Czapki należy ocenić jako w pełni spełniający standardy habilitacyjne.

5. Ocena dorobku Kandydatki w świetle kryteriów postępowania habilitacyjnego
(zgodnie z art. 219 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce)

Biorąc pod uwagę wszystkie kryteria oceniam działalność naukową, dydaktyczną, organizacyjną Doktor Elżbiety Czapki bardzo pozytywnie. Jej osiągnięcia (główne i dodatkowe) oraz aktywność naukowa, popularyzatorska i międzynarodowa mają znaczący wkład w rozwój nauk społecznych, dyscyplina nauki socjologiczne.

Tym samym **wnioskuję o nadanie Habilitantce stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki socjologiczne.**

PODPIS ZAUFANY
MAŁGORZATA
SYNOWIEC-PIŁAT
01.03.2026 20:54:14 GMT+1
Dokument podpisany elektronicznie podpisem zaufanym

Podpis elektroniczny/certyfikat został usunięty podczas anonimizacji dokumentu.